KATOLIKUS HÍRMONDÓ

IV. Évfolyam 1. szám

2011. Január

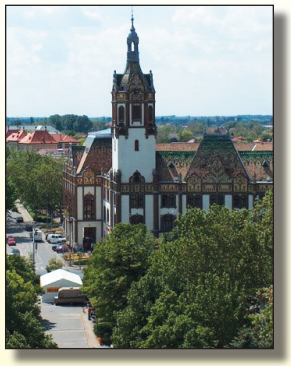

„Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit a szemünkkel láttunk, amit szemléltünk, és amit a kezünkkel tapintottunk: az élet Igéjét hirdetjük nektek. Igen, az élet megjelent!" (1Jn,1)

Áldott legyen a Fény, mely rád világít, és mely benned van.
Az áldott napfény sugározzon be téged
és melegítse fel szívedet, míg úgy nem lobog, mint kandallók tüze.
Így minden idegen melegedni jöhet hozzád és minden barátod is.
Sugározzék szemedből a fény, mint ablakba állított
gyertya fénye, mely a viharban vándorlókat hívogatja.
Áldott legyen a rád hulló lágy eső.
Hulljanak lelkedre a cseppek és csalogassák
a virágokat, hogy illatukkal megteljék a levegő.
De áldott legyen a nagy vihar és rázza meg lelkedet,
hogy fényesre és tisztára mossa és sok kis tavacskát hagyjon hátra, amiben megcsillan az ég kékje és időnként egy csillag is.
Legyen áldott a föld, az egész földkerekség,
hogy mindenütt kedvesen fogadjon, bármerre is vezessen utad.
Legyen puha a föld mikor terhétől fáradtan lepihensz
és legyen könnyű, amikor majd kinn fekszel alatta.
Olyan könnyen terüljön el fölötted, hogy lelked kiröppenhessen felfelé
és elérje útja végén
az Istent!

Bízd Újra Életed Krisztusra!

2011.

Mária az Egyházban

Amit a katolikus egyház Máriával kapcsolatban hisz, az egyértelmű vé teszi, megvilágosítja a Krisztusba vetett hitet. A helyes Mária-tisztelet egyik nagy előmozdítója volt Montforti Grignon Szent Lajos. Írásaiból, beszédeiből az világlik ki, hogy a helytelen Mária-tisztelet nem Jézushoz visz bennünket közelebb, a helyes pedig igen.

A Máriáról szóló egyházi tanítás az idők folyamán bontakozott ki mind teljesebben. A kezdeti mariológia üdvtörténeti-krisztológiai motivációjú, azaz kizárólag Jézus személye felől közelítette meg Máriát. A Mária személye iránti érdeklődés csak a VI. és a VII. században erősödött fel. Egy hasonlattal szemléltetve: diakép vetítésekor megjelenik egy kép a vásznon, ami még nem elég éles, ezért állítani kell rajta. Azáltal, hogy állítottunk rajta, látható lett, ami eddig is rajta volt, de nem volt látható. Ez a hitre is fennáll. Az Egyház élete során egyre élesebb a kép, és egyre jobban látható a lényeg. Új dolgokat látunk meg ezáltal, de sohasem a teljes igazságot. A Máriára vonatkozó tanítás sem volt az Egyház teljes látókörében a kezdetektől fogva, hanem fokozatosan bontakozott ki. Ezért van arra lehetőség, hogy új meglátások szülessenek.

Máriának alárendelt szerepe van, nem említhető Jézussal egy szinten, amit a II. Vatikáni Zsinat is hangsúlyoz: „Nincs ugyanis teremtmény, akit a megtestesült Igével és a Megváltóval egy sorba lehetne állítani."

Milyen értelemben lehet Mária az Egyház Anyja? Mária a kegyelem rendjében az Egyház Anyja, mert világra hozta Krisztust. Ő mindnyájunkért elfogadta, hogy a Megváltó Anyja lesz. Ezért mondhatjuk rá, hogy ő az Egyház Anyja.

Mária által sok mindent kapott az emberiség. Az Atya és a Szentlélek kegyelme Krisztus révén jut el hozzánk, mindenesetre úgy tetszett Istennek, hogy jó néhány adománya Mária közvetítésével érjen el bennünket, hiszen ő szülte a világra Jézust.

Mit mond Máriáról a Szentírás? Máriáról megállapítható, hogy ő a keresztény ember prototípusa, mert: kegyelemmel teljes; alázatos szolgálóleány; hisz; dicsőít; ismeri az Írásokat, imádkozza és idézi őket; Isten vele van; megőrizte szívében Fia szavait; elviselt megaláztatást, üldöztetést; megszülte az Isten Fiát; igent mondott Istennek. Egy mai kereszténynek is ilyennek kell lennie, egészen odáig, hogy szívében megfoganjon és megszülessen Krisztus.

Mi is hát a Mária-tisztelet alapja? Egy bibliai mondat: „Íme, mostantól fogva boldognak hirdet engem minden nemzedék." (Lk 1,48) A katolikus Egyház – nemzedékeken keresztül – boldognak hirdeti Máriát, mert meg van írva. Fontos a 49. verset is elolvasni, mert itt olvashatjuk, hogy Máriát nem önmagáért tiszteli az Egyház, hanem azért: „mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas." Mária Istennek adja az Őt megillető dicsőséget, semmit nem tart meg magának és vallja, hogy őt nem önmagáért fogják nemzedékeken keresztül boldognak hirdetni, hanem Isten és az Ő tettei miatt.

Életünk minden szakaszában szükségünk van példaképekre. Ez különösen igaz a kisgyermekekre, de a későbbi időszakban sem elhanyagolható tény. Fontos minden ember számára, hogy a gyakorlatban is lássa megvalósulni azt, amit jónak tart, legyen előtte egy példa. Mária a gyakorlatban is megvalósította Jézus példáját. Róla elmondhatjuk: de jól csinálta! Azért van szükségünk Máriára, mint példaképre, mert látnunk kell, hogy Jézuson kívül más is meg tudja valósítani azt, amit Ő tanított. (Ha csak Jézus példáját látnánk, vele kapcsolatban könnyen megfogalmazódhat bennünk az a gondolat, hogy Jézusnak könnyű volt, hisz Ő isteni erővel rendelkezett).

Mária az édesanyák példaképe is. Rengeteg olyan helyzetbe került, melyet értelmével nem foghatott fel: az angyali üdvözlet, az ártatlan csecsemők legyilkolása, Fia keresztre feszítése, s még sorolhatnánk. De Mária állva maradt, mindvégig, a kereszt alatt is. Mária példáját szemlélve megláthatjuk, hogy hogyan lehetünk igazi nők, édesanyák és feleségek. Máriára vonatkozólag nyugodtan kijelenthetjük, hogy ő az „isteni közelség jele." A lármázástól zavart világunkban Mária a figyelmes csend példája maradt. Ő a lectio divina lelkületének első és tökéletes képe is. Ez jelenti az Ige hallgatását, az Igén való elmélkedést és az Ige imádkozását is.

Máriát mi is szeretjük és tiszteljük azért, mert Jézus is szerette és tisztelte Őt: „Mi egyszerűen követjük Krisztust, de nem csak azzal, hogy tiszteljük saját anyánkat, hanem úgy is, hogy tiszteljük mindazokat, akiket Ő tisztelt – mégpedig ugyanolyan tisztelettel, amilyet Ő tanúsított."

(KKB)

2011 – A Család Éve

A CSALÁD ÉRTÉKEINEK FELMUTATÁSA, INTÉZMÉNYÉNEK ERŐSÍTÉSE ÉRDEKÉBEN A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA MEGHIRDETTE A CSALÁD ÉVÉT A 2011-ES ESZTENDŐRE.

Ez a felhívás remek lehetőség mindannyiunk számára, hogy kicsit átgondoljuk a családról alkotott képünket, a családjában elfoglalt helyünket, és közös jövőnket.

Ezért ebben az esztendőben egy rendhagyó sorozatot indítunk. A következő hónapokban szeretnénk kicsit jobban körbejárni a család szentségét, és hónapról-hónapra más-más szemszögből megközelíteni. De mindenekelőtt fel kell tennünk a kérdést:

Mi is valójában a család?

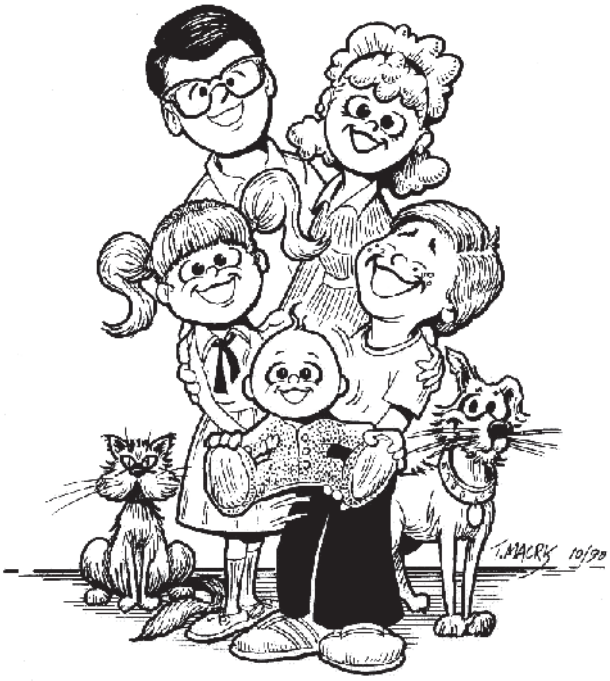

Számos gondolkodó próbálta már megfogalmazni, hogy mit is jelent a család. Nem is olyan régen egy vizsgámon az egyik feladat az volt, hogy írjuk le a család fogalmát. A kívánt megoldás a következő volt: vérszerinti kapcsolaton alapuló jogi közösség.

Nagyon elgondolkodtatott, hogy ma valóban csak ennyit jelentene? Mert a család nem jogi, hanem szeretetközösség.

Manapság különböző ideológiák és szociológiák a „család haláláról" beszélnek. Pótlásának módját keresik és kísérlik meg. Felmérések szerint a világban csökken a házasodási kedv, egyre nő az elváltak vagy az együtt maradó, de szeretetkapcsolatokban szegény családok száma.

Az Egyház leghivatalosabb hangjával és pasztorális törekvéseivel, a Szentatya prófétikusan tiszta szavával, kifejezi a családba vetett reményét: „Az Egyház útja az ember, a jövő útja a család. Az emberiség jövője a család által valósul meg."

A családot II. János Pál pápa „Isten nagy misztériumának" nevezte, „melynek eredete Isten szentháromságos életében van". A házasság liturgiája „az isteni szeretet szentségeként" beszél róla.

A Katolikus Egyház Katekizmusa így határozta meg: „személyek közössége, az Atya, a Fiú és a Szentlélek közösségének jele és képe."

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a család a társadalom legkisebb és talán legfontosabb építőköve. Az a sejt, amiből felépül a teljes társadalom, melynek milyensége mérce az adott nép, nemzet, ország kulturális és szociológiai fejlettségére. Az a környezet, amely az egyének személyiségfejlődésében a legfontosabb szerepet játssza.

Bíró László, az MKPK családreferens püspöke így ír a család évének kezdetén: „*A CSALÁD ÉVE SZERETNÉ FELRAGYOGTATNI A CSALÁD ÉRTÉKÉT, tudatosítani, hogy a házasságon alapuló család nélkül a nemzet elenyészik, a gazdaság összeomlik, a kultúra lehanyatlik. Társadalmunknak – amelyet az individualizmus, szekularizmus, relativizmus, materializmus tépáz – a család nyújt menedéket, mert képes a társadalom megújítására, hiszen a házasságon alapuló család, elfogadva az életet, a jövő záloga.*"

Most tehát rajtunk a sor! A jó családok rajtunk múlnak! Tegyünk együtt közös jövőnk érdekében! *(BPR)*

„A család azt jelenti: megosztjuk egymással a hibáinkat, a tökéletlenségeinket és az érzéseinket, miközben nem szűnünk meg szeretni egymást. De még ha szeretet árad belőlünk, akkor sem vagyunk mindig szeretetre méltók. Ha pedig nem vagyunk tökéletesek, lényeges, hogy meg tudjunk bocsátani önmagunknak és másoknak. Azután másnap reggel elölről kezdünk mindent. Olyan folyamat ez, mint a bimbó nyílása. Virágzás, virulás és virágba borulás." (Bernie Siegel)

„Engedjétek hozzám a gyermekeket!”

KEDVES GYEREKEK!

Ebben a hónapban egy szentírási idézetet keresünk! Próbáld megtalálni a betűdzsungelben és fejezd be a mondatot! A kezdőbetűt zöld színnel jelöltük!

I	S	Z	B	E	N	N	E	E	L	N
H	I	K	A	Z	A	D	N	I	M	E
T	A	É	R	T	E	H	O	G	Y	V
D	A	T	Á	I	F	T	T	Ö	L	E
H	O	G	Y	E	G	Y	S	Z	Ü	S
T	O	G	Á	L	I	V	A	N	E	S
Z	E	R	E	T	T	E	I	S	T	Z
S	Y	G	Ú	M	E	N	A	H	N	E

Megfejtés: _____

Eseménynaptár

Január 6. (csütörtök)	**Vízkereszt** *(miserend templomunkban: 6.30, 8.00, 10.30, 16.00)* Vízszentelés	**Házszentelések folyamatos bejelentése személyesen a Plébánián**
Január 13. (csütörtök)	**Fatimai nap** *(miserend templomunkban: 6.00, 7.00, 12.00, 16.00; ½ 12.00 -től közösen imádkozzuk a Rózsafűzért)*	
Január 16. (vasárnap)	**Elvándorlók és Menekültek Világnapja** ***Imahét a keresztények egységéért* kezdete**	**Részletes program a hirdetésekben**
Január 23. (vasárnap)	***Imahét a keresztények egységéért* bezárása**	
Február 2. (szerda)	**Urunk bemutatása. Gyertyaszentelő Boldogasszony** Ünnepélyes gyertyaszentelés	**Esti ünnepi szentmise a városért**

KATOLIKUS HÍRMONDÓ

A KISKUNFÉLEGYHÁZI SARLÓS BOLDOGASSZONY EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

http://katolikushirmondo.mindenkilapja.hu katolikushirmondo@gmail.com

Kiadja: Római Katolikus Plébánia I. Kiskunfélegyháza, Béke tér 1., http://otemplom.gportal.hu

Felelős kiadó: Talapka István c. apát, plébános

Főszerkesztő: Dr. Hevér Tibor drhevertibor@gmail.com

A szerkesztőség tagjai: Barna-Pap Rozália, Hevér Nóra, Keresztesi Gréta, Papp Alexandra, Sárkány Bence, Tarjányi Attila

E havi számunk további munkatársa: Könyvesné Kószó Beáta

Nyomda: Pressman Nyomdaipari Bt. (Dabas) ☎ 29/365-564, 30/210-5644

Az áldásokról

Nemrégiben még elég gyakori volt a különböző áldások kérése a keresztények között. A keresztények annak ellenére, hogy erre nem volt semmilyen kőtelező törvény, kérték egyes személyek és tárgyak megáldását. Ez vallásosságunk egyik kifejezője volt. Ma sok városi környezetben kezd eltűnni az áldások igénylése. Ennek nemcsak az az oka, hogy egyesek babonaságnak tekintik őket, sokkal mélyebben kell keresni az indítóokokat. Tanúi vagyunk ugyanis az elvilágiasodás (szekularizáció) folyamatának, amely többek között azt tartja, hogy a meglévő valóság önálló, független az Istentől önmagában is, nagy értékeket rejt, és ezért nincs szüksége még külön Isten áldására. Sokan nem értik, hogy az áldás – személyek, élőlények és tárgyak megáldása – mivel gazdagítja a meglévő valóságot.

Az áldás elvilágiasodott fölfogása egyoldalú. Ezért jó, ha elsősorban a zsidó nép vallásos tapasztalatához megyünk vissza, hogy meglássuk az áldás sokrétűségét, eredeti és mélyebb értékét. A kereszténység a zsidó néptől vette át mint drága hagyatékot. Az áldások, a szentelmények nem keresztény eredetűek.

Az „áldás" (berakhat) szónak gazdag tartalma van a zsidóságban. Elsősorban azt az áldást jelenti, amely Istentől jón. Isten az, aki megáld mindent. Isten nemcsak az élettel áldja meg az élőlényeket (teremtés), hanem továbbra is fönntartja az életet és az emberi nemet, valamint az élőlényeket. Ezzel kapcsolatban elég, ha elolvassuk a Szentírásból a teremtés történetét. Másodsorban az ember igényli vágyaiban és imáiban az Isten áldását. A hívő izraelita úgy tartotta, hogy Isten áldását ki lehet esdekelni imával és kéréssel. Ezenkívül magáénak vallotta azt a jogot, hogy ő is áldjon, hiszen Isten képmására van teremtve. Ha Isten áld, akkor ő is áldhat. Ezzel a fölfogással van összhangban az a szokás, hogy az apa megáldja fiát (gondoljunk Jákob áldására). Az ilyen áldás arra a meggyőződésre utal, hogy az újabb ajándékot jelent az életre és a természetre nézve. Harmadszorra: az ember is áldja az Istent, azzal, hogy hálát ad neki jóságáért, ajándékaiért és jóindulatáért, amit a teremtésben és az áldásban nyilvánít ki.

A bibliai áldások – például Ábrahám szolgájának áldása (Ter 24,26-27) – szerkezetében három, illetve négy fontos mozzanatot különböztetünk meg: 1. Bevezető áldás, rövid szokásos hálaadás Istennek, és gyönyörködés műveiben; 2. A csodálatos tettek fölidézése, amelyet Isten művelt a teremtésben és népének történetében, továbbá a csodálat és a hálaadás okainak fölsorolása; 3. Befejezés, amely újból emlékeztet a hálaadás fő indítóokaira; 4. Isten csodálatos tetteinek a fölidézését gyakran könyörgő ima követi, amelyben a hívő kéri Istent, hogy a jelen szükségleteknek megfelelően, valósítsa meg a múltban megkezdett jóságos tervét.

Krisztus Urunk az ószövetségi áldásoknak megfelelően áldja az embereket (gyerekeket, tanítványait mennybemenetele előtt) és Istent (lakoma és más alkalmakkal).

Az őskeresztények is átvették az áldás szokását. Az Isten felé irányuló áldásukat legjobban az Eukarisztia fejezte ki, de használják a hagyományos zsidó áldásokat is. Pál apostol leveleit rendszerint áldással kezdi, amelyben hálát ad Istennel, hogy Jézus Krisztus halála és feltámadása által életet és reményt adott azoknak, akik elfogadják az üdvösség örömhírét.

A kereszténység történelme folyamán az áldás értelmezése is átalakuláson ment át. A keresztények elkezdték áldani az élettelen teremtményeket is, ami sokszor az egzorcizmushoz vezetett. A dicsőítő áldás háttérbe szorult és fokozatosan eltűnt a keresztény gyakorlathól. Helyét a megszentelő áldás vette át, amellyel már a III. század elején találkozunk. Hyppolitosz Apostoli hagyománya említi például az olaj, a sajt és olajbogyó, a tej és a méz, a testvéri pohár (agape), a gyümölcsök és virágok megáldását. („Minden élelemért hálát kell adni a szent Istennek és az ő tiszteletére kell magunkhoz venni.").

Ezeknek az áldásoknak a szövegéből jól látható, hogy az áldásnak megszentelő célja van. Említésre méltó még a víz és az asztal megáldása, hiszen nagy befolyást gyakorol az áldás értelmezésére a kereszténység rákövetkező évszázadaiban. A közönséges vizet nemcsak azért áldják meg, hogy keresztvízként szolgáljon a szent cselekményben, hanem azért is, hogy kivegyék a Rossz hatalma alól, és elárassza a Szentlélek. Az asztali áldás, amely sokáig

használatban volt, egy másik jellegzetességét is kifejezi az áldásnak: a megáldott ételt nem akarják elkülöníteni valamilyen szent használatra, de az áldás által az emberek javát kell szolgálnia.

Később különböző szertartáskönyvek jelennek meg, amelyek áldásokat is tartalmaznak E könyvek alapjában véve követik az Apostoli hagyomány szellemét. Az Egyház a megszentelő áldás által ki akar vonni egyes tárgyakat a csupán világi használat alól, és vallásos, istentiszteleti célra rendelni. Vagy más megfogalmazással: az ember bűnbeesésével együtt a teremtés is a sátán hatalma alá került. A megszentelő áldásnak az a célja, hogy a teremtményeket újból Isten hatalma alá rendelje.

Ilyen megszentelő áldás – Vízkereszt ünnepéhez kapcsolódóan – a házszentelés is, melynek célja, hogy a családi otthon megszentelése által a benne lakók életét Isten jósága kísérje, hogy méltó módon saját megszentelődésükre és üdvösségükre használják fel azt, amit az Úrtól kaptak hajlékul.

Betlehem és Kalocsa testvérvárosok

2010. december 15-én írták alá Betlehem városában a Betlehem és Kalocsa közti testvérvárosi megállapodást. December 21-én este 5 órakor Kalocsán, a Főszékesegyház előtti Szentháromság téren történt a megállapodás ünnepélyes kihirdetése.

Ekkor nyitották meg az élő betlehemet, melyet Bábel Balázs érsek áldott meg. Ünnepi beszédet mondott Török Ferenc polgármester, Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes. A pásztorjáték után a Főszékesegyházban Kalocsa és a környékbeli szállások hagyományos Szent Család-járását imádkozhatták el az érdeklődők.

A jászol imája – Alig találok szavakat, Istenem, hálát és békét érzek. Hálát, mert életre keltettél egy jászolt, aki most imájával Téged szólíthat meg. Érzem, hogy ez a kisgyermek különleges. Alig jött világra, máris Élet veszi körül. Igazi, nagy csodákat tesz majd még Ő. És békét érzek, mert a jelenlétéből szeretet sugárzik. Tudom, hogy csak egy jászol vagyok, Uram, de fogadd el hálámat, kérlek! Köszönöm, hogy új Életre keltettél! Mielőtt kivágtak a földből, addig is éltem, csak másképp. Mikor kivágtak; meghaltam, s egy darab élettelen fa lettem. Ha Te nem érkezel meg a világba, én még mindig nem tudnám, mit jelent igazán *élni*. Már látom: régi énemnek meg kellett halnia, hogy Téged magamba fogadhassalak, és Általad új, igazi ÉLETre keljek. Jelenléted, hogy végre itt vagy nekem, egész életemet teljessé teszi, tartalmat és értelmet ad nekem. Köszönöm. Ámen.

Házaspárok 10 parancsolata

1. LÉGY NYITOTT ÉS FEJLŐDŐKÉPES!

A házasság nem révbe érkezés, nem végcél – tudnod kell növekedni és elmélyülni a szeretetben házastársaddal.

2. FOGADD EL HÁZASTÁRSAD MÁS SZEMÉLYISÉGÉT!

Ne ámítsd magad, hogy majd TE megváltoztatod házastársad egyik vagy másik tulajdonságát – ne akard őt saját hasonlatosságodra formálni. Ez még egy embernek sem sikerült!

3. A MÁSIKAT AKARDD BOLDOGGÁ TENNI, NE SAJÁT BOLDOGSÁGODAT HAJSZOLD!
„Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja felebarátaiért."
„Szeretlek, mert vagy, mert ilyen vagy. Elfogadlak és vállallak minden pozitív és negatív tulajdonságoddal együtt egy egész életre."
Ajándékozd neki teljesen az igazi gazdagság minden forrását: a teljes figyelmedet (ő a legfontosabb ember az életedben!), az idődet.

4. MAGADDAL SZEMBEN SZIGORÚSÁG, TÁRSADDAL SZEMBEN ENGEDÉKENYSÉG!
Ne várj mindig mindent őtőle! (Se a házimunkában, se a lelkiekben!)

5. HÁZASTÁRSADAT A SORBAN SENKI ÉS SEMMI MEG NEM ELŐZHETI!!
Mindig mindenben ő legyen az első – nem a gyerek(ek), nem a szülők (!), nem a munka, nem a karrier... stb. Amikor valaki házasságot köt, el kell vágni – és tudni kell elvágni – a szülőkhöz kötődő szálakat!

6. LEGYEN RUGALMASAN KIALAKÍTVA A FELELŐSSÉG-MEGOSZTÁS!
Ki-ki képességei, természete szerint végezze a családban előkerülő tennivalókat, és eszerint tartozzon érte felelősséggel.

7. LEGYEN NYITOTT A CSALÁD MÁSOK FELÉ IS!
A legtöbb házaspár összeborul, mint a káposztalevél. Ez nem egészséges, elszigetelődéshez, belterjes probléma-felhalmozódáshoz vezethet. Legyetek keresztény család, és vigyétek el más családokhoz is az Örömhírt!

8. TISZTED AZ ÉLETET. FOGADD ÖRÖMMEL A GYERMEKÁLDÁST!
Mondj IGEN-t az életre! Isten is IGEN-t mondott Rád! Ahol a (leendő) szülők igaz szeretettel szeretik egymást és Istent, és letették életüket-jövőjüket Isten kezébe, ott minden más – anyagi, munkaügyi, szabadidős, hobby stb. – szempont eltörpül. „Ami szükséges, azt megadja az Úr."
A testi szeretet Isten ajándéka a Számotokra. Gondoltál már arra, hogy megköszönd Neki?

9. NE FELEDD DICSÉRNI TÁRSADAT!
Ez a szeretet, az együttlét örömének egyik kifejezése. Ne érjen véget az udvarlás az esküvővel! Végy időnként feleségednek egy-egy szál virágot – „csak úgy"! Készíts néha férjednek gyertyafényes vacsorát – csak az ő kedvéért!
Nem elég egyszer, az esküvőn elmondani: „Szeretlek!" – hanem minden nap ezer jelét kell ennek adni – és néha nem árt újra és újra elmondani. Ne mondd, hogy „Úgyis tudja!", mert nem TUDNI akarja, hanem nap mint nap TAPASZTALNI!

10. LEGYEN ÜNNEP ÉS LAZÍTÁS IS BETERVEZVE – KETTESBEN!
„Az Úr napját szenteld meg!" A vasárnap nem arra való, hogy a férj túlórákat, fusimunkát végezzen, vagy a feleség egész nap süssön-főzzön és a héten elmaradt házimunkát csinálja! Miből akarsz adni, ha nem töltekezel? Pár óra a mézesheteket idéző békességben, egy kellemes séta a természetben – felüdít egész hétre.
(BPR)

Imádság a családokért

**Isten, kitől a mennyben és a földön minden származik.
Atyánk, aki a Szeretet és az Élet vagy, add meg, hogy a Földön minden család
- Fiad Jézus Krisztus által, ki asszonytól született, és a Szent Lélek által -
legyen az Isteni kegyelem forrása, az élet és szeretet igazi szentélye a nemzedékek számára, melyek egymásra következnek.**

**Add meg, hogy kegyelmed vezérelje a házastársak gondolatait és cselekedeteit családjuk
és a világ minden családjának javára.
Add, hogy a fiatal nemzedékek erős támaszt találjanak a családban emberségük érdekében,
hogy igazságban és szeretetben növekedjenek.
Add, hogy a szeretet megerősítve a házasság szentsége által, erősebbnek mutatkozzék,
mint bármely gyöngeség és minden válság, mely családjainkat néha sújtja.**

**Végül kérünk, add meg, a názáreti Szent Család közbenjárása által, hogy az Egyház a Föld összes nemzete
között sikerrel hajthassa végre küldetését a családban és a családokon keresztül, a mi Urunk,
Jézus Krisztus által, aki az út, az igazság és az élet, mindörökkön örökké.
Ámen.**

Liturgikus naptár – Január

Dátum		Liturgikus esemény, ünnep / Miseruha színe	Evangélium
1.	*Szo*	**Szűz Mária, Isten Anyja (Újév)**	*Lk 2,16-21*
2.	*V*	**Karácsony utáni 2. vasárnap**	*Jn 1,1-18*
3.	*H*	köznap	*Mt 4,12-17.23-25*
4.	*K*	köznap	*Mk 6,34-44*
5.	*Sze*	köznap	*Mk 6,45-52*
6.	*Cs*	**Vízkereszt**	*Mt 2,1-12*
7.	*P*	köznap	*Lk 5,12-16*
8.	*Szo*	köznap	*Jn 3,22-30*
9.	*V*	**Urunk megkeresztelkedése**	*Mt 3,13-17*
10.	*H*	köznap	*Mk 1,14-20*
11.	*K*	köznap	*Mk 1,21-28*
12.	*Sze*	köznap	*Mk 1,29-39*
13.	*Cs*	köznap	*Mk 1,40-45*
14.	*P*	köznap	*Mk 2,1-12*
15.	*Szo*	köznap	*Mk 2,13-17*
16.	*V*	**Évközi 2. vasárnap**	*Jn 1,29-34*
17.	*H*	Remete Szent Antal apát	*Mk 2,18-22*
18.	*K*	Árpádházi Szent Margit szűz	*Mt 25,1-13*
19.	*Sze*	köznap	*Mk 3,1-6*
20.	*Cs*	köznap	*Mk 3,7-12*
21.	*P*	Szent Ágnes szűz és vértanú	*Mk 3,13-19*
22.	*Szo*	köznap	*Mk 3,20-21*
23.	*V*	**Évközi 3. vasárnap**	*Mt 4,12-23*
24.	*H*	Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító	*Mk 3,22-30*
25.	*K*	Szent Pál apostol megtérése	*Mk 16,15-18*
26.	*Sze*	Szent Timóteusz és Szent Titusz püspökök	*Lk 22,24-30*
27.	*Cs*	köznap	*Mk 4,21-25*
28.	*P*	Aquinói Szent Tamás áldozópap és egyháztanító	*Mk 4,26-34*
29.	*Szo*	köznap	*Mk 4,35-41*
30.	*V*	**Évközi 4. vasárnap**	*Mt 5,1-12a*
31.	*H*	Bosco Szent János áldozópap	*Mk 5,1-20*